

Núm. Exp.: 01 OOFF2020

Títol: Aprovar Ordenances Fiscals per a 2020 i successius

Document: Informe sobre les al·legacions presentades pel GM Barcelona pel Canvi

Un cop aprovat provisionalment el Projecte de les Ordenances Fiscals per a 2020 i successius, pel Plenari de 25 d'octubre de 2019, s'obre un període d'exposició pública per poder presentar al·legacions que s'inicia el 29 d'octubre i finalitza l'11 de desembre de 2019.

Des del Grup Municipal Barcelona pel Canvi i amb data de 11 de desembre de 2019, s'han rebut les següents al·legacions de les quals, l'equip tècnic sotasignat, seguint indicacions de l'equip de govern, informa tot seguit de si s'han estimat o no, total o parcialment:

1. CONSIDERACIONS GENERALS

Creiem que el projecte d'ordenances fiscals (OOF) no s'adequa a les necessitats de la ciutat, dels ciutadans i dels diferents sectors generadors d'ocupació de la ciutat. Segons el nostre parer, no és el moment d'una pujada de taxes i impostos com la plantejada en aquest projecte d'ordenances.

Al·legació 1:

A l'igual que succeeix amb els Pressupostos, s'hauria de revisar les previsions de creixement amb les dades i projeccions emeses el III Trimestre de 2019, ja que han experimentat notables baixades respecte a les emprades a les Ordenances Fiscals, corresponents al II Trimestre de 2019.

Concretament, les previsions de creixement per a Espanya han passat en alguns casos, com el de la Comissió Europea, d'un creixement del 2,3% a un de l'1,9% per 2019, o les del Fons Monetari Internacional, que recullen la mateixa dada.

Al·legació 2:

Aquestes Ordenances no recullen l'efecte negatiu dels aldarulls a Catalunya, especialment a la nostra ciutat, i que recentment s'han xifrat en una caiguda del 0,2% del PIB de Catalunya.

Al·legació 3:

Aquestes Ordenances no recullen l'efecte de l'elasticitat de la demanda pel que fa a les activitats econòmiques en relació amb l'augment de taxes o impostos.

Aquestes al·legacions NO S'ESTIMEN, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

Les previsions d'evolució de la situació econòmica de la ciutat amb les que treballa l'Ajuntament en base als informes publicats per diferents organismes estatals i d'elaboració pròpia de diferents departaments municipals, no impliquen cap alteració en les previsions de les ordenances fiscals.

Al·legació 4:

Tenint en compte que l'import final de l'impost que cada veí paga pot augmentar força respecte a l'any anterior, i que l'actualització de l'impost era una responsabilitat pròpia de l'Ajuntament, i que l'administració municipal ha deixat passar el temps sense fer la seva feina, creiem que no s'hauria de fer recaure de cop sobre els ciutadans el cost de la manca d'actuació municipal.

Al·legació 5:

Proposem afegir un topall a l'IBI per tal que la factura tributària dels veïns, pel que fa a aquest concepte, no augmenti més d'un 5% respecte a l'any anterior.

Aquestes al·legacions NO S'ESTIMEN, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

Les al·legacions proposen aplicar un topall del 5% per tal que si hi ha increments del rebut de l'IBI no recaigui de cop en un any. L'aplicació d'aquestes al·legacions implicaria una reducció de la recaptació de l'impost per als propers anys, fet que comportaria una reducció rellevant de la despesa per poder complir amb les regles fiscals d'estabilitat pressupostària i suficiència financera. Per altra banda, el manteniment dels topalls (que en l'actualitat encara afecten els topalls derivats de les revisions cadastrals de 2001 i de 2017) suposa que es generin situacions d'injustícia fiscal entre contribuents; i l'aplicació dels topalls tampoc és viable atès que hi ha un límit temporal per l'aplicació d'aquests topalls. Les mesures proposades per l'equip de govern suposen tornar a uns increments anuals de l'impost equivalents als d'abans de la revisió cadastral de 2017, després de tres exercicis seguits de congelació efectiva del rebut pel 98% dels contribuents, i tothom pagarà d'acord amb el valor cadastral del pis, amb un increment mitjà dels rebuts del 5,46%, per sota de la mitjana del 6,5% del període 2008- 2015.

Al·legació 6:

Ateses les tres sentències del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) i la ratificació del Tribunal Suprem (TS) reiterant que l'Ajuntament no té competència per regular el gravamen als pisos buits, demanem que no s'apliqui el recàrrec d'IBI als pisos buits.

Aquesta al·legació NO ES TRACTA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

L'al·legació confon l'aplicació de la taxa sobre els expedients per declarar que un immoble està permanentment desocupat amb el recàrrec sobre l'IBI per a immobles permanentment desocupats, que sí que està contemplat per la normativa estatal (RDL 2/2004 i RDL 7/2019). Les sentències que fa referència l'al·legació tenen a veure amb la taxa esmentada que en aquest projecte d'Ordenances Fiscals 2020 ja s'ha eliminat segons manament dels Tribunals.

Al·legació 7:

En cas de no acceptar-se l'Al·legació 6, demanem que del recàrrec de l'IBI als pisos buits en quedin excloses les persones físiques perquè ja tributen pel mateix fet imposable a través de l'IRPF.

Aquesta al·legació NO ES TRACTA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

L'al·legació no es tracta perquè no hi ha una doble imposició al gravar un mateix fet imposable en els dos impostos. En el cas del recàrrec es grava un immoble que es justifica que està permanentment desocupat, mentre que en el cas de l'IRPF es grava altres residències o immobles que tingui el subjecte passiu com una imputació de rendes. Per tant, en un impost es grava el fet que es disposi d'una propietat d'un immoble desocupat, mentre que en l'altre impost es grava la renda d'un individu, en aquest cas, imputant una part del valor dels seus immobles. Això s'ha posat de manifest en la sentència del Tribunal constitucional STC 4/2019, de 17 de gener de 2019.

Al·legació 8:

En relació a la pujada del tipus de gravamen als BICES del port comercial, proposem eliminar-la. Entenem que l'activitat del port comercial suposa un impuls econòmic i d'ocupació per al conjunt de la ciutat.

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

La proposta d'increment del tipus impositiu que s'aplica als béns immobles de característiques especials (BICES) s'ajusta a allò que determina la llei d'Hisendes Locals, concretament en relació al seu article 72, que determina que els municipis poden establir un tipus impositiu diferenciat per a aquests tipus de béns immobles sempre que no superi el límit de l'1,3%.

En relació al tipus impositiu específic a aplicar als BICES, cal posar de manifest que l'informe preceptiu del Consell Tributari de Barcelona determina que en relació a la proposta de modificació de l'ordenança fiscal de l'IBI no cal atribuir a la proposta formulada cap retret d'il·legalitat en ser expressió de la potestat dels ens locals per a establir els seus propis tributs i exercir-se dins de l'àmbit constitucionalment delimitat. Doncs bé, es modifiquen els tipus impositius sense que hi hagi il·legalitat en la mesura en què es realitza dins dels límits establerts en l'article 72 del TRLRHL

Finalment, a través de la següent taula es pot comprovar que els tipus impositius dels BICES de la ciutat de Barcelona es situen en nivells clarament inferiors a altres ciutats que disposen de port comercial, i el tipus impositiu específic dels BICES es situa per sota del tipus impositiu general.

Tipus impositius IBI, 2018

	Tipus impositiu general	Tipus impositiu específic Port
Málaga	0,4510	1,3000
València	0,7450	1,1000
Tarragona	0,9530	1,3000
Barcelona	0,7500	0,6820
Algeciras	0,7900	1,1500

Al·legació 9:

Encara que no és una reforma que es proposa des del govern municipal, proposem una reforma de l'ordenança de l'IBI per evitar l'error de salt en l'aplicació del tipus de gravamen específic de l'1% al 10% dels immobles amb major valor cadastral.

Aquesta al·legació NO ES TRACTA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

Aquesta al·legació no es pot tractar per què del que d'ella se'n deriva es tracta d'una modificació de l'impost que no ho recull la normativa estatal vigent de l'impost, i per tant l'Ajuntament no la pot aplicar per què resultaria il·legal.

Al·legació 10:

Proposem revisar la inclusió del Mercat del Bon Pastor i el de la Vall d'Hebron-Teixonera als de 2a categoria, o com a mínim limitar l'impacte de la pujada de taxes als paradistes d'ambdós mercats per tal que no suposi un increment de taxes més enllà de l'IPC acumulat des de la darrera revisió de taxes.

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

Es proposa el canvi de categoria fiscal dels Mercats del Bon Pastor i de la Vall Hebron-Teixonera, fruit dels procés de remodelació en els que han estat immersos, i que a data 1 de gener de 2020 ja estaran finalitzats en ambdós casos.

Tot i així, cal recordar que en l'actual redactat de l'Ordenança Fiscal vigent des de l'1 de gener de 2016, ja reconeix que en el cas de que un mercat afronti un procés de remodelació parcial o integral, l'Ajuntament pot determinar el canvi de categoria de manera automàtica, amb efectes des del primer dia del trimestre posterior a la finalització del procés de remodelació.

Al·legació 11:

Proposem que la pujada de taxes als paradistes no suposi un increment de taxes més enllà de l'IPC acumulat des de la darrera revisió de taxes.

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

En la sessió del Consell Rector de l'IMMB del passat 14 d'octubre, en el que es va tractar única i específicament aquest tema, es va aprovar inicialment la proposta d'Ordenança Fiscal de Mercats per a l'exercici 2020. A partir d'aquesta primera aprovació, passà a l'avaluació de Consell Tributari Municipal, per a donar els tràmits i audiències que corresponguin, fins a l'aprovació definitiva en el Consell Plenari del mes de desembre.

Quant al contingut de la proposta d'Ordenança Fiscal 3.6 per a l'any 2020, i després d'una sèrie d'anys en els que l'IMMB havia comptat amb un finançament extraordinari derivat de les

adjudicacions dels autoserveis i altres locals no alimentaris, així com les aportacions dels paradistes pel finançament de les remodelacions de mercats, per a l'any 2019 en el que la liquidació prevista per aquest concepte és de 3.945.483 euros, ens trobem que per a l'any 2020 i atenent als calendaris dels processos de remodelació en marxa, no disposàvem més que les aportacions dels paradistes, per un import de 656.974 euros.

La disminució d'aquests ingressos, juntament amb l'increment derivat de les retribucions salarials 2020 i l'increment acumulat en els darrers anys de les despeses de vigilància, neteja i manteniment dels mercats, especialment l'any 2020 amb l'entrada en vigor dels grans contractes de manteniment integral (clima, portes, ascensors, ...) ha donat com a resultat que el Pressupost 2020, abans d'aplicar mesures correctores presentés un desequilibri pressupostari de -2.444.492 euros. A tot això cal recordar que entre els anys 2010 i 2019, l'Ordenança Fiscal de Mercats només s'havia actualitzat en dues ocasions, anys 2012 i 2016, amb increments moderats del 3% i l'1,91% respectivament.

Per tal d'eixugar el dèficit del pressupost base, en la proposta per a l'exercici 2020 de nou Pressupost i d'Ordenança Fiscal presentada i inicialment aprovada, entre d'altres i de manera destacada, s'han contemplat les següents mesures correctores:

- 1.- Increment de l'aportació municipal per l'aplicació de l'increment salarial
- 2.- Increment de l'aportació municipal (+10,69%) recuperant la diferència respecte a la variació de l'IPC des de 2010
- 3.- Increment a totes les taxes de mercats d'un +10,69%, recuperant la diferència respecte a la variació de l'IPC des de 2010
- 4.- Aplicació d'un 5% de despeses de gestió i tramitació dels contractes dels subministraments d'electricitat i aigua dels mercats, equiparant-los al que ja recollia l'Ordenança Fiscal quant als serveis contractats per l'IMMB per encàrrec de les associacions de venedors
- 5.- Es crea una nova taxa de recollida i eliminació de brossa que grava als magatzems
- 6.- Es creen noves taxes que graven les activitats i actes lúdics a mercats per part d'empreses externes
- 7.- Els mercats del Bon Pastor i la Vall d'Hebron-Teixonera, passen a segona categoria, fruit de la finalització dels processos de remodelació
- 8.- Es racionalitza la nova realitat de les parades que configuren el nou mercat dels Encants de Sant Antoni des de maig del 2018, amb dues úniques categories de parades interiors i parades exteriors

9.- S'introdueix com a novetat, l'obligatorietat de tramitar un expedient de traspàs i liquidar la taxa que correspongui, quan es produeixi un canvi d'accionariat en una persona jurídica titular de parades a mercats

10.- S'inicia un període de negociació amb els mercats afectats per a acordar el sistema i quantia de la repercussió de l'increment dels costos dels serveis contractats per compte dels paradistes (manteniments, neteges, vigilàncies).

Aquesta proposta global, ha estat àmpliament exposada i treballada en el si de diferents reunions de treball de la Comissió Assessora de l'IMMB, concretament els passats dies 30 de setembre i 8 d'octubre. Recordar que la Comissió Assessora és un òrgan no executiu, on a més de l'IMMB hi són presents una sèrie de Presidents/tes de les Associacions de Venedors de Mercats a proposta de la FEGRAM, de l'AMMC i de PIMEC Comerç, alguns dels quals alhora també són membres del Consell Rector del propi IMMB, i que té com a objectiu i finalitat principal debatre, fer un seguiment periòdic, i treballar vers les propostes sobre els grans temes que afecten al funcionament i futur dels Mercats de Barcelona, des d'una vessant de gestió i funcionament ordinari.

En aquesta mateixa línia de treball, el passat dimarts dia 15 d'octubre, representants de l'IMMB vam ser convidats a assistir a l'assemblea de Presidents i Presidentes de les Associacions de Venedors del Mercats, convocada per la FEGRAM i l'AMMC, que es va celebrar al mercat del Ninot. D'aquesta assemblea destacar que després de l'explicació detallada de la motivació que ha portat a la proposta d'ordenança fiscal, així com la resposta a les qüestions plantejades, es va evidenciar que es desprèn la comprensió de la necessitat de la proposta realitzada i de continuar disposant d'un ens com a l'IMMB per al bon funcionament de la xarxa de mercats i per a l'abordatge dels reptes futurs que se'ns presenten reconeixen la bona tasca desenvolupada conjuntament fins al moment. Posant més el focus en la necessitat de millorar alguns aspectes del funcionament de l'IMMB de cara al futur, i del treball conjunt dels paradistes en el marc de les Associacions de Venedors d'aquestes en el marc de la col·laboració en la xarxa de mercats, i al mateix temps d'aquestes i les organitzacions que les representen juntament amb l'IMMB com a model reconegut arreu de col·laboració públic privada.

Així doncs, l'objectiu global, és garantir financerament que es puguin dur a terme totes les actuacions necessàries perquè en un context de màxima competitivitat del sector de la distribució comercial, la ciutat de Barcelona no perdi un dels seus signes d'identitat més important, que és la xarxa global de mercats públics, que compta amb grans professionals de la venda detallista, que dia rere dia ofereix una oferta variada i de qualitat, i que en els darrers anys ens ha donat un prestigi i reconeixement, tant en cadascun dels barris on esteu situats, com a nivell internacional com cap altre equipament d'aquestes característiques.

Conscients de l'esforç que aquests canvis suposaran, i recollint algunes de les peticions fetes pel conjunt dels paradistes, des de l'IMMB ja estem treballant en:

- el foment de mesures que suposin la reducció del consum energètic, i per tant la factura,
- establir els primers contactes amb les companyies distribuïdores per aprofundir sobre la possibilitat de cercar algun producte interessant per als paradistes, amb preus més competitius,
- millorar la informació sobre el detall dels consums i serveis facturats,
- fer un seguiment periòdic en el marc de la Comissió Assessora de l'estat del seguiment econòmic financer i de gestió de l'IMMB així com dels projectes en desenvolupament en el marc del Pla Estratègic de Mercats 2015-2025, el Plans d'Actuació Municipals (PAM) i els Plans d'Inversions Municipals (PIM) que s'aprovin, i dels projectes de millora en curs, analitzar possibilitats alternatives a l'actual sistema de facturació i liquidació trimestral, que amb una periodificació diferent més ajustada dels períodes de pagament, des del punt de vista del calendari d'obligacions fiscals i laborals, permeti acomodar en els seus plans financers els costos que graven l'activitat dels mercats

En la proposta d'Ordenança fiscal 3.6 de Mercats en el seu Epígraf III punt 6, s'introdueix l'equiparació per a tots els contractes de serveis i subministraments d'electricitat i aigua de l'aplicació d'un 5% de despeses de gestió i tramitació pels serveis i subministraments contractats per l'IMMB per encàrrec de les associacions de venedors. Aquest percentatge de despeses per gestió i tramitació ja es recull a l'Ordenança en vigor i s'aplica als contractes de prestació de serveis (manteniment de portes, manteniment de clima, etc...) i es liquida trimestralment als venedors dels mercats conjuntament amb la repercussió dels serveis contractats pel seu compte.

La raó d'aquesta equiparació es l'increment del consum de recursos personals i materials de l'Institut per tal de dur a terme la contractació, gestió, seguiment i repercussió d'aquestes despeses de forma adequada i eficient. En aquest sentit i recollint algunes de les peticions fetes pel conjunt dels paradistes, des de l'IMMB ja estem treballant en:

- el foment de mesures que suposin la reducció del consum energètic, i per tant la factura,
- establir els primers contactes amb les companyies distribuïdores per aprofundir sobre la possibilitat de cercar algun producte interessant per als paradistes, amb preus més competitius,
- millorar la informació sobre el detall dels consums i serveis facturats,
- analitzar possibilitats alternatives a l'actual sistema de facturació i liquidació trimestral, que amb una periodificació diferent més ajustada dels períodes de pagament, des del punt de vista del calendari d'obligacions fiscals i laborals, permeti acomodar en els seus plans financers els costos que graven l'activitat dels mercats.

Al·legació 12:

Lamentem que per aquesta proposta d'ordenança municipal no s'hagi demanat el parer al Gremi de Restauració ni s'hagi estudiat l'impacte negatiu que pot tenir la pujada de taxes prevista a l'article 7è. Demanem que per a futures propostes es parli amb anterioritat amb el Gremi per tal de conèixer el seu parer.

Aquesta al·legació S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

L'al·legació s'estima en el benentès que en properes modificacions d'aquesta taxa que afecti al Gremi de Restauració s'establirà una comunicació més fluida i d'intercanvi d'opinions, doncs sempre es pot millorar en aquest sentit.

Al·legació 13:

Proposem que l'increment de la taxa de terrasses es limiti a la pujada de l'IPC català des de l'any 2009, que aproximadament suposa un 17%, i que les taxes es puguin actualitzar de forma anual i automàtica amb l'IPC. Addicionalment, a les terrasses de la zona 0 proposem afegir una pujada d'un 15% més per la condició de zones altament turístiques.

Aquesta al·legació S'ESTIMA PARCIALMENT, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

La reclamació fa referència a incrementar les taxes de terrasses i vetlladors a partir de l'evolució de l'increment de preus des de 2009 (any des de que no s'actualitzen els imports) fins a l'actualitat. Aquesta metodologia podria ser correcta en el cas de determinar els imports d'aquelles taxes vinculades a la prestació de serveis públics municipals, i per tant, vinculades als costos de prestar aquests serveis. Però en el cas de les taxes per ocupació del domini públic municipal, la metodologia correcta segons la normativa vigent és la de determinar quin és el valor econòmic de la utilitat derivada d'aquesta ocupació del domini públic, de manera que metodològicament no s'ha de vincular amb l'evolució dels preus. El que ha fet l'Ajuntament és actualitzar aquests valors econòmics en base a un conjunt de paràmetres i variables que permeten quantificar econòmicament aquesta ocupació del domini públic segons la seva intensitat d'ús, entre altres

paràmetres (per un major detall es pot consultar l'informe tècnic/econòmic que consta a l'expedient).

Per tant, no es pot acceptar l'al·legació des d'un punt de vista metodològic ja que el punt de partida de l'apreuament de l'espai públic no és l'increment de preus, **però sí que es tindrà en compte una reducció dels imports de les taxes de terrasses i vetlladors del 33% en relació a la proposta inicial.**

Al·legació 14:

Afegir la possibilitat de pagament fraccionat de la taxa amb l'objectiu de poder repartir els pagaments i facilitar la planificació financera del establiments de restauració.

Aquesta al·legació S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

Pel pagament de les taxes i impostos de les diferents ordenances fiscals ja existeixen mecanismes de fraccionament contemplats en el redactat de l'Ordenança fiscal general. Així, pel que fa als terminis de pagament, el fraccionament a demanda i sense interessos pel 2020 és possible, i el padró en fraccions pel 2021 s' haurà de programar, però també seria possible.

Al·legació 15:

Modificar a la baixa les següents zones per adequar-les a la realitat de les seves característiques econòmiques i les expectatives econòmiques que puguin tenir:

1. Allada-Vermell
2. Almirall Churruca
3. Andrea Dòria
4. Arai / Pl. George Orwell
5. Atlàntida
6. Balboa
7. Baluard
8. Carders
9. Correu Vell
10. Cremat Gran i Xic
11. Flassaders
12. Ginebra
13. La Maquinista
14. Pl. Comercial
15. Pl. de les Olles
16. Pl. Salvador Seguí
17. Pl. Sant Josep Oriol

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

Tal com ja s'ha comentat en l'anterior reclamació, la nova proposta de zonificació dels carrers de la ciutat per aplicar les tarifes de la taxa de terrasses i vetlladors obeeix a una metodologia contrastada i basada en paràmetres objectius. Per altra banda, amb l'aplicació de la nova

metodologia de valors i noves tarifes de la taxa també es pretén que esdevingui un instrument de racionalització de la demanda de terrasses i ajudi a que hi hagi un increment racional i ajustat a la realitat de cada carrer i espai de la ciutat, així algunes places i carrers que es proposa modificar la seva zona no està clar que necessitin un major nombre de terrasses.

Al·legació 16:

La nova zonificació comporta que un gran nombre d'emplaçaments vegin modificada la seva categoria i passin a una categoria superior. Això es tradueix en increments del 100, 200 i 300% en alguns casos. Es proposa que, en aquests casos, l'increment sigui progressiu i s'assoleixi en 4 anys per tal que els negocis es puguin adaptar a les noves taxes i l'impacte pugui ser absorbit amb major facilitat.

Aquesta al·legació NO S'ESTIMA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

En el projecte de les Ordenances Fiscals per a l'any 2020 no es contempla la periodificació de l'increment de la taxa de terrasses en els propers exercicis fiscals per què pot comportar certa inconsistència jurídica aquesta proposta de l'al·legació.

Al·legació 17:

Proposem que l'increment (punt 2.2) que suposa el recàrrec previst (en funció de la tipologia de vehicle: Eco, C, B, resta de vehicles) sobre el component base del preu/hora de la zona verda/blava es reparteixi en 2 anys. De la forma en què està prevista la proposta d'ordenança municipal, en alguns casos es pot doblar el cost/hora de l'estacionament. També tenim en compte que 1) hi ha indicadors que mostren una desacceleració econòmica creixent i 2) que els propietaris dels cotxes més antics i, normalment més contaminants, del parc automobilístic són de les rendes més baixes de la ciutat, creiem que no és adient dur a terme l'augment proposat a l'ordenança.

El fet de repercutir l'increment en dos anys pot facilitar i donar marge per a la transició cap a alternatives de transport més respectuoses amb el medi ambient.

Aquesta al·legació NO ES TRACTA, d'acord amb el que tot seguit s'exposa.

Aquesta ordenança fiscal, finalment, no modifica cap dels seus elements tributaris i, per tant, l'actual ordenança fiscal, aprovada de manera definitiva en el Plenari de 28 de setembre de 2018, és la que es mantindrà vigent per a l'any 2020.

Jordi Ayala Roqueta
Gerent de Presidència i Economia

Barcelona, 12 de desembre de 2019